

Xuân Hư Ảo

Xuân qua... Ừ nhỉ, Xuân qua rồi!
Gió lạc đường bay, mây chưa trôi,
Giọt sương ngấn lệ trên rèm mắt,
Em với Quê hương, một góc trời

Mưa khóc chiều qua, mưa thốn thức,
Sáng nay, vụn vỡ nắng thủy tinh,
Ve tấu trường ca, sầu ray rứt!
Đáy hồ trầm ảnh Xuân lung linh.

Nắng phủ hồng hoa tươi đẹp quá!
Sao Quê ủ dột chẳng tươi hồng.
Nào ai hay, nỗi buồn của lá,
Lá rụng mùa Xuân, em thấy không?

Làm sao quên được Tết Mậu Thân!
Súng nổ vang rền hơn pháo Xuân,
Sông Hương núi Ngự chan hòa Máu!
Bao mồ tập thể... lá phủ dần?

Làm sao đếm được bao lá rụng?
Như lính xưa... rụng giữa chiến trường!
Ai lượm thẻ bài, tìm mũ sắt?
Xuân nào, rơi vãi chốn biên cương!

Ấy cũng khai Xuân, ngày Quốc Hận!
Thuyền chìm hơn lá rụng biển đông,
Sóng vỗ về niềm đau bất tận!
Ko-kra ở đâu... em biết không?

Xuân qua... đành vậy!... qua lâu rồi!
49 mùa Xuân, thoáng mù khơi
Hoa Xuân tàn rụng, như xác pháo!
Hư ảo Xuân, riêng một góc trời!...

Trần Quốc Bảo

*Richmond, Virginia - Địa chỉ điện thư của tác giả:
quocbao_30@yahoo.com*

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TranQuocBao.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10500 TÁC PHẨM